

KTO PRZYJAŹNI SIĘ Z WIATREM?

ANNA GŁADYSIAK-KALINOWSKA
BARBARA MARKIEWICZ
ELŻBIETA OSUCH

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
Jadwiga Iwanowska
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta - Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna - Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć:

Kto przyjaźni się z wiatrem?

Cele

Cel główny:

Poznanie zawodów: prezenterka pogody, meteorolog, parolotniarz, baloniarz, skoczek narciarski, marynarz. Rozwijanie pasji. Kształcenie umiejętności czytania instrukcji i współdziałania w grupie.

Cele szczegółowe

Dziecko:

- wypowiada się na temat pogody (p),
- wie, czym zajmują się: prezenterka pogody, meteorolog, parolotniarz, baloniarz, skoczek narciarski, marynarz (p),
- buduje dialog (p),
- odpowiada na pytania problemowe (p),
- poznaje alfabet Morse'a (p),
- poznaje tańce narodowe: kujawiak (p),
- nazywa emocje: radość, duma narodowa (e),
- rozróżnia emocje przyjemne i nieprzyjemne, uświadamia sobie, że odczuwają i przeżywają je inni ludzie (s),
- uczy się tańca (f),
- używa zwrotów grzecznościowych(s),
- współdziała w parach (s).

Metody/Techniki/Formy pracy:

Rozmowa, opowiadanie, zadaniowa, zajęcia praktyczne, praca zbiorowa, grupowa, w parach, indywidualna.

Środki dydaktyczne:

Ilustracje przedstawiające meteorologa, parolotniarza, baloniarza, skoczka narciarskiego, marynarza, zdjęcia lotów balonowych, mapa Polski i oznaczenia składników pogody, alfabet Morse'a, kartki z bloku technicznego, latarki, zdjęcia z przedszkolnego pikniku, nagranie prognozy pogody, dowolne nagranie piosenki ludowej „Jesienny kujawiaczek”, dyktafony.

Zastosowanie narzędzi ICT:

Tablica interaktywna lub komputer z dostępem do Internetu, telefony komórkowe.

Opis przebiegu zajęć:

1. Dzieci oglądają nagranie prognozy pogody, takie, żeby wystąpił wiatr.
2. Dzieci wyliczają inne elementy pogody, które występują z wiatrem.

3. A czy wy lubicie wiatr? Kto nie lubi wiatru? Dlaczego? A kto może jeszcze przyjaźnić się z wiatrem? Dzieci dostają koperty z pociętymi zdjęciami meteorologa, paralotniarza, baloniarza, skoczka narciarskiego, marynarza. Układają puzzle i zgodnie z tym, kto jest na ułożonym obrazku – przechodzą do odpowiedniej bazy.

4. Zajęcia w czterech bazach (instrukcje – PECS):

- presterów pogody – na stoliku znajduje się mapa Polski, różne oznaczenia pogodowe i nagranie informacji o pogodzie (dyktafon). Zadaniem dzieci jest przygotować tablicę pogody zgodnie z nagraniem.
- meteorologów – na stoliku znajduje się telefon i zdjęcia z ubiegłorocznego pikniku przedszkolnego. Zadaniem dzieci jest nagrać zapowiedź pogody na udany piknik w przedszkolu.
- marynarzy – na stoliku znajduje się alfabet Morse'a, kartki i latarki. Zadaniem dzieci jest zapisać na kartce i nadać sygnał S.O.S. latarką – alfabetem Morse'a.
- dziennikarzy – na stoliku znajduje się dyktafon i zdjęcie z lotów balonowych. Zadaniem dzieci jest przeprowadzić wywiad z przedstawicielem nietypowej pasji.

5. Zabawa ruchowa z elementami choreoterapii:

- zwrotka: dzieci trzymając się za ręce, poruszają się w parach po obwodzie koła w rytm muzyki, w prawą stronę,
- na kłaśnięcie zatrzymują się, zmieniają kierunek, obracając się wokół lewego ramienia,
- refren: na kłaśnięcie dzieci zatrzymują się, stają przodem do siebie – dają krok do siebie i wracają do tyłu i robią obrót w parze (dwa razy),
- zwrotka: dzieci trzymając się za ręce, poruszają się w parach po obwodzie koła w rytm muzyki, w prawą stronę,
- na kłaśnięcie zatrzymują się, zmieniają kierunek, obracając się wokół lewego ramienia,
- refren: na kłaśnięcie dzieci zatrzymują się, stają przodem do siebie – podają sobie prawe dłonie w górze, dają krok do siebie i wracają do tyłu, robią obrót dokoła w parze (dwa razy),
- zwrotka: dzieci trzymając się za ręce, poruszają się w parach po obwodzie koła w rytm muzyki, w prawą stronę,
- na kłaśnięcie zatrzymują się, zmieniają kierunek, obracając się wokół lewego ramienia,
- refren: na kłaśnięcie dzieci zatrzymują się, stają przodem do siebie – robią krok do siebie i wracają do tyłu, robią krok, obracają się w parze (dwa razy),
- wszyscy się kłaniają.

„Jesienny kujawiaczek”

I. Jesienny kujawiaczek
na skakance z wiatru skacze,

płaszczyk ma w deszczowych kropkach,
daj mu uśmiech, gdy go spotkasz!

Ref:

Kujawiak, kujawiaczek

la, la, la ,la, la

la, la, la, la, la.

Kujawiak, kujawiaczek

la, la, la, la, la

la, la, la ,la, la.

II. Jesienny kujawiaczek
z rudych liści ma kubraczek,
czasem gwizdże, czasem dzwoni,
bukiet wrzosów trzyma w dłoni.

Ref:

Kujawiak, kujawiaczek

III. Jesienny kujawiaczek
czasem w deszczu cicho płacze,
nieraz śmieje się do słońca
i orzechy z drzewa strąca.

Ref:

Kujawiak, kujawiaczek

6. Podsumowanie zajęć: dzieci odpowiadają na pytanie: Komu potrzebny jest wiatr? Co by było, gdyby...?

7. Ewaluacja: dzieci przyklejają uśmiechnięty lub smutny obrazek na mapie pogody na dzisiaj.

Komentarz metodyczny:

Scenariusz przewidziany jest dla grupy dzieci pięcio- i sześciolletnich. Czas trwania zajęć – 25–30 minut. Ilość celów szczegółowych jest wynikiem realizacji przydzielonych zadań w bazach przez czworo kolejnych zajęć. Cała grupa została podzielona na zespoły-bazy z uwzględnieniem indywidualnych zainteresowań dzieci. Stworzone warunki umożliwiają dzieciom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi nie czuć się ani „wyróżnionymi” ani inaczej traktowanymi. Każde dziecko wykonuje zadanie we własnym tempie i zgodnie ze swoimi możliwościami. W sytuacjach trudnych, w naturalny sposób, szuka wsparcia u kolegów lub dorosłych komunikując swoją potrzebę.